

מ"ת 4156/09/20 - מדינת ישראל נגד מוחמד צלאח

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"ת 4156-09-20 מדינת ישראל נ' צלאח(עציר)

לפני כבוד השופטת אילה אורן

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: מוחמד צלאח (עציר)

החלטה

1. לפני בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו שהוגשה ביום 2.9.20 בד בבד עם כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירת איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

2. המשיב הואשם כי ביום 16.8.20 בשעה 20:07 איים על קצין המודיעין של בית הסוהר "מעשיהו" (להלן: "המתלונן"), בפגיעה שלא כדין בגופם של ילדיו, בכך ששלח למכשיר הטלפון של המתלונן סרטון וידאו ובו תיעוד של יד אוחזת אקדח ויורה שמונה כדורים לעבר משטח המונח על הקרקע. עוד הואשם המשיב כי מיד לאחר מכן שלח הודעה כתובה למתלונן ובה נאמר: "זכור שיש לך ילדים".

השתלשלות ההליכים טענות הצדדים

3. כבר במעמד הגשת הבקשה עתר המשיב לשחרורו ממעצר לחלופת מעצר בביתו בפיקוח הוריו, ומשנדחתה בקשתו שב ועתר לבקשה זו גם לאחר הסכמה שניתנה לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר. ההכרעה בבקשה נדחתה מפעם לפעם לאחר שסברתי כי נכון לקבל בעניינו של המשיב תסקיר מאת שירות המבחן. שני עררים שהגיש המשיב על ההחלטה להמשיך מעצרו עד לקבלת תסקיר נדחו (עמ"ת 3462-10-29 ביום 6.10.20 ועמ"ת 17498-10-20 ביום 18.10.20).

4. בדיון מיום 28.10.20, לאחר קבלת תסקיר שירות המבחן שקבע כי הסיכון מהמשיב גבוה ולא המליץ על שחרורו לחלופת מעצר או למעצרו באיזוק אלקטרוני, נשמעו טיעוני הצדדים לבקשה וכן נחקרו המפקחים המוצעים, הוריו של המשיב.

5. ב"כ המשיב, עו"ד אמיר נבון, טען כי יש לסטות מהמלצת התסקיר ולהורות על המשך מעצר המשיב באיזוק אלקטרוני, בפיקוח הוריו בדירה ששכרו בעיר יפו. נטען כי העבירה המיוחסת למשיב היא עבירת איומים בלבד המקימה עילת מעצר ברף נמוך. עוד הפנה ב"כ המשיב לנסיבותיו של המשיב, בהיותו צעיר נעדר עבר פלילי, טען כי תנאי מעצרו קשים באופן קיצוני בהיותו נתון בהפרדה ארצית וכי מעצרו הארוך מהווה עבור המשיב גורם מרתיע משמעותי.

6. ב"כ המשיב הוסיף וטען כי אף שתסקיר שירות המבחן שלילי בהמלצתו, בבסיסו טעות בהערכת המסוכנות של המשיב, הערכה שהסתמכה על שיקולים שלא מן העניין. כך בנוגע להכחשת המשיב את המיוחס לו והעדר לקיחת אחריות, וכך אשר להעדר אמפתיה למתלונן והעדר הרתעה "מסנקציות עונשיות" - שיקולים שמקומם בסוגיית העונש בלבד. עוד טען ב"כ המשיב כי פסיקת בית המשפט העליון הכירה במסקנה שגויה בהערכת סיכון על סמך שיקולים לא רלוונטיים כנימוק לסטייה מהמלצה שלילית של שירות המבחן, דבר אשר ממילא מסור לשיקול דעתו המלא של בית המשפט (בש"פ 7831/12 פלוני נ' מדינת ישראל (23.12.12)).

7. ב"כ המבקשת, עו"ד יוסף בן יהונתן, הציג את סרטון האיומים, טען כי המשיב מואשם בעבירת איומים ברף חומרה ומסוכנות גבוהים ביותר, הפנה לתסקיר שירות המבחן ולאנדיקציות מחומר הראיות המצביעות על שימוש שעשה המשיב באקדח לשם ביצוע עבירת האיומים ועתר למעצר המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

דין והכרעה

8. אין חולק כי ישנן ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיב, וכי קמה נגדו עילת מעצר לפי סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1996.

9. אשר למיהות העושה, מתסקיר שירות המבחן מיום 25.10.20 עולה כי המשיב צעיר בן 25, נעדר עבר פלילי, נשוי ואב לפעוטה כבת שנתיים. המשיב נולד וגדל במחנה הפליטים שועפט שבירושלים להורים נורמטיביים, כאשר אחד מאחיו מרצה עונש מאסר תקופה ממושכת.

10. המשיב מצוי בתנאי מעצר קשים מהרגיל בהיותו מוחזק בהפרדה ארצית. בהיבט זה צודק ב"כ המשיב בטענתו כי החזקת עצור בהפרדה ארצית, אינה "סנקציה עונשית" כפי שהתייחס לכך שירות המבחן בתסקירו, אלא החלטה מנהלית של שב"ס מטעמיו (טעמים שלא הובאו לפניי). עוד מקובלת עליי טענת ב"כ המשיב כי מעצרו הראשון והממושך של המשיב נותן בו את אותותיו ומרתיעו.

11. נסיבותיו האישיות של המשיב מחייבות בחינה זהירה של הבקשה שלפניי. לא בנקל יורה בית המשפט על מעצר נאשם צעיר נעדר עבר פלילי עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

12. אל מול נסיבותיו האישיות של המשיב לעיל, חיווה שירות המבחן דעתו על המשיב כמי שפועל בהסתרה, לא משתף פעולה באופן כן עם השירות, חסר הבנה לחומרת המעשים המיוחסים לו וכי הוא נעדר אמפתיה כלפי המתלונן. מכאן, בין היתר, הסיק שירות המבחן כי רמת הסיכון להמשך ביצוע עבירות איומים או הפרות תנאים מצדו של המשיב גבוהה.

13. אשר למיהות המעשים המיוחסים למשיב ועוצמת עילת המעצר, צפייה בסרטון האיומים שנשלח אל המתלונן, עמוד 2

בצירוף האמירה על איום בפגיעה בילדיו, מעוררת אימה. מדובר בסרטון איום מוחשי ומטריד ביותר. זאת ועוד, מושא האיום - קצין המודיעין של כלא "מעשיהו", מצביע על החומרה היתרה של המעשים ונועזותם, ומניה וביה נלמדת עוצמת המסוכנות של מבצעם. קרי, מי "שהרהיב עוז" ואיים לכאורה באופן בוטה, ישיר ומפורש בפגיעה בילדיו של קצין מודיעין בכיר בשב"ס, לימד על עצמו כי הוא אדם מסוכן. הנטל להפריך מסוכנות ממשית זו מוטל על כתפיו והוא נטל משמעותי.

14. שעה שמדובר במשיב צעיר, נעדר עבר פלילי, שלדברי בא כוחו אין לו מניע לביצוע המעשים, אין לו היכרות עם המתלונן, ולא הייתה לו כל כוונה להוציאם אל הפועל, הדעת נותנת כי נשלח לבצעם על-ידי אחר.

15. אולם, גם עתה, בתום הדיונים בהליך זה מניעיו של המשיב והעומד, או עומדים, מאחורי מעשיו נותרו לא ידועים. המשיב שתק בחקירותיו, הכחיש את המעשה המיוחס לו וממילא לא סיפק כל הסבר או מניע למעשים. כך עשה גם בפני שירות המבחן. אמנם, צודק ב"כ המשיב כי אין לצפות מנאשם הכופר באשמתו ליטול אחריות למעשיו במסגרת שיחה עם שירות המבחן לשם הכנת תסקיר מעצר, אך אינני סבורה כי מדובר "במידע לא רלוונטי", כטענת ב"כ המשיב. ככלל, בעת נטילת אחריות מצדו של נאשם לביצוע מעשיו כבר בשלב הליכי המעצר יש מידה של הפחתה בסיכון - וזה לא המצב בענייננו. אך יתרה מזאת, וזה העיקר, שתיקת נאשם עלולה לחזק את הערכת הסיכון הנשקף ממנו (בש"פ 1748/11 יחזקאל נ' מדינת ישראל (10.3.11)).

סבורני שזהו המקרה בענייננו. שתיקתו הרועמת של המשיב בנוגע למעשיו לכאורה הותירה את הרקע לביצוע האיומים והמניע להם עלום. לכן, גם כיום, רב הנסתר על הגלוי הן בנוגע למעשים ומטרתם והן בנוגע למבצעם לכאורה - המשיב.

16. משמעות הדברים היא כי הסיכון הנשקף מהמשיב גבוה, ואין בידי אפשרות להעריך אם ניתן להקהות אותו, במידה המניחה את הדעת, שלא במעצר ממש. ובמילים אחרות, המשיב לא הפריך את הסיכון הגבוה הנשקף ממנו.

17. בשולי הדברים ייאמר כי בסוגיית חלופת המעצר התרשם שירות המבחן כי הוריו של המשיב שהוצעו כמפקחים הם אנשים המנהלים אורח חיים נורמטיבי, מביעים דאגה רבה למצבו של המשיב ומבטאים התנגדות למעורבות פלילית מכל סוג. עם זאת, הוריו של המשיב אינם מעורבים באופן מספק ומעמיק בחייו ואינם מודעים להתנהגותו ולקשריו השוליים. לכן העריך שירות המבחן כי המפקחים המוצעים יתקשו להיות ערים להתנהגות חריגה מצד המשיב והעלו ספק אשר ליכולתם לפקח עליו באופן אפקטיבי.

18. כאמור, הוריו של המשיב נחקרו לפניי ואף אני התרשמתי כי הם מסורים למשיב בכל מאודם, אנשים נורמטיביים שמעצר בנם הפתיע אותם ועורר בהם כעס. עם זאת, בדומה לשירות המבחן אף אני התרשמתי כי הוריו של המשיב אינם מעורבים בהתנהלות המשיב וקשריו ויכולתם לשמש עבורו מפקחים מוגבלת.

19. לאור כל האמור לעיל, אני מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

הפרוטוקול ישמש כצו מעצר.

המזכירות תשלח עותק מההחלטה לשירות המבחן.

ניתנה היום, ט"ז חשוון תשפ"א, 03 נובמבר 2020, במעמד הצדדים.

אילה אורן, שופטת